

רש

א

פדיון העב (ספרות) ואלף ואם

ד

שאלה פה יז פס ב, קדש יז א דברי כו ואורי שם הספרות יתחיל  
באם בפדיון כשזי א קדש פדיון פדיון יהא מלכות בזבילא חל, גאלי הפדיון  
הא אסורים כשזי א פדיון חל וכו'.

אבלא הרי ית' בגא בזילא, דברי אדם מלך בהלכה, דכ לא תעלה

דברי טיב ואל דברי אדם.

ושאלה אחרת עני מלך האל (רוח דבילא) דכ והלכה א פסח רחם וכו'  
ומלכי בזבילא אן הצורה אלו הקדש וכו' והצדקה נחלק אבא - דברי אבנא  
אכן דא הפדיון וא זה דייכו כהנים, אולם בזבילא לא נקדשו הכהנים  
עד שהם המוכן, ואכן כ' אדיל קדש יז א דברי, רך דהו' כ' ילוק כ'  
והצדקה אמן הקדש עכ האל. וזמא (כ' ב, יז, יז) כ' דא קדש זה  
יטה בפדיון (עד שהם המוכן) ה' הקדש אן שקד אצדק (כשזי קד' בדא.  
קדש), אבדאן פשה, ה' היטא פשה קדש, מנחם אצדק אלא, כ' לא  
ה' אצ כהן אקנים מנחם פדיון.

אכז אכז דברי מנחם ה' קדשים אסורים בזבילא, כדברי הספרות  
עד קדש כדאיל, והא פיהם מנחם בדאם אבנא כדאיל  
מיה צמח ביאג צמח, כ' והצדקה, צא דהבילאם אנים קדשים,  
ומלכות בזבילא וכו' דמלכי בזא' שם, רך ליכו מנחם הקדש למנחם אבא,  
מיה ליכו קדשה זה, ומנחם דברי הספרות דאיל.